

nødvendige og ere det endnu, og de skulle føres igennem, saa sandt der er Raad til det politisk set her i Landet, vi kunne ikke finde os i de Eksperimenter, Ministeriet stiller os i Udsigt. Det stiller os i Udsigt at omstyrte disse Love. Ogsaa den kommunale Valgretslov skal omstyrtes, det har der været talt om af et af Ministeriets Medlemmer. Det stilles os i Udsigt, at vi skulle have en Forfatningskamp, og det stiller os i Udsigt Folkeafstemning og alle de Velsignelser, vi skulle have indført her, paa en Gang naturligvis, for Ministeriet er saa ungdommeligt, at det kan ikke vente. Det kan der ikke være Tale om, men Konflikt over hele Linien til alle Sider. Der var en Gang et godt politisk Ord her i Landet, at Ministeriet skulde være mæglende mellem de to Ting, Ministeriet skulde faa de to Ting til at forhandle sammen og faa Resultater ud deraf. Jeg har staaet mange Gange i denne Sal og hørt det blive bebrejdet Ministeriet Estrup, at det ikke optraadte mæglende, men søgte Konflikt, søgte Tingene rejst mod hinanden. Ja, der er noget, der hedder det samme paa en anden Maade. Maaden er lidt forandret, men det er det samme.

Den højtærede Finansminister glæder sig stærkt til, at de Radikale og Socialdemokraterne skulle ud til Valg sammen, og han talte om, at Højre og Venstregrupperne staa mod dem. Det er lidt farligt af den højtærede Finansminister alt for stærkt at fremhæve dette. Thi hvis han ikke havde haft Højre til at stemme her i sin Tid, havde han ikke siddet paa den Plads, han nu sidder paa. Hvis Højre, det yderste Højre, ikke havde stemt for den Dagsorden, som styrtede Ministeriet Holstein, havde Finansministeren endnu siddet som ene Mand i Landstinget og der været Repræsentant for den velsignede Radikalisme. Derfor er det en lille Smule farligt her at tale om Højre. Thi dette Ministerium er med al sin Kamp og med alle sine Konflikter, som det stiller i Udsigt, ikke saa langt borte fra en vis Part af Højre, og det haaber jo endnu paa lidt Hjælp fra Højre ved Valgene, om ikke ganske aabenbart, saa paa anden Maade. Jeg læste i Morges, længere er det ikke siden, i „Politiken“ og saa der, at en stor Glæde lyste ud mellem Linierne over, at Højres Valgkandidat fra sidste Valg i Bogensekredsen — tror jeg, det var — nu har traadt op og anbefalet dette Ministerium. De ere glade i dette Ministerium, saa snart en Højremand melder sig, selv

om han er fra Bogense, eller hvor det er, tages han med.

Nu siger den højtærede Finansminister med Hensyn til Forsvarsskatten, at det er rimeligt, at man beholder den Skat, som var en Forudsætning, da vi vedtog Forsvarslovene, en Skat, der er knyttet sammen med disse Love. Det minder for øvrigt ogsaa om Ministeriet Estrups Stilling til Krigstoldskatten, naar man forsøger at slippe af med Udgifterne, men søger at beholde Skatten; for saa vidt er der nogen Lighed der. Men jeg ser nu ikke saadan paa det. Naar man her paa Rigsdagen vedtager nogle Love, der koste Penge, og samtidig vedtager en Lov, som anviser disse Penge, kan man ikke uden videre sætte det ene Hold Love ud af Kraft og dog beholde Loven om Pengene. Det er ikke den Maade at optræde paa, som jeg er vant til og ønsker, at Rigsdagen skal indlade sig paa. Jeg ser, at den højtærede Kultusminister ryster paa Hovedet og morer sig i den Anledning. Den højtærede Kultusminister er jo ret vel vant til at faa Love skaffet ud af Verden og søge selv at klare sig. Det gaar ikke meget heldigt, men han prøver derpaa, saa godt hans Evner tillade, og saa maa man jo lade ham mere sig paa den Maade. Jeg tror ikke, den højtærede Minister ud fra sin Praksis kan slutte sig til, at det vil være god Politik at optræde paa den Maade, som her atter stilles i Udsigt, at man skal omstyrte de Love, som koste Pengene, men se at beholde de Penge, som bleve vedtagne som Skat og lagte hen til de Loves Udførelse. Den højtærede Minister finder, det er saa uhyre morsomt. Jeg under ham den Glæde.

Den højtærede Finansminister vil heller ikke forsvare det direkte; det kan han ikke; det vil han ikke. Men han siger til Forsvar derfor: Ja, naar der nu er gaaet et Aars Tid, er der brugt 12½ Mill. Kr. til Forsvarsvæsenet, og der er kun kommet 1,800,000 Kr. ind, og saa mener den højtærede Finansminister, at saa kan man i alt Fald beholde Skatten en Tid til at afvikle de 12½ Mill. Kr. med. Men en fornuftig Forrentning og Afdrag af disse vil neppe andrage mere end ½ Mill. om Aaret. Og nu har Skatten det første Aar givet 1,800,000 Kr., og det er kun det første Aar; næste Aar stiger det. Det ved den højtærede Minister; det er kun et Tidspunkt, her er Tale om; saa komme vi op til højere Beløb. Det vilde da være ganske uforsvarligt at sige, at da Staten har